

2007. április 25.

Zalai Hírlap

Össejtbeültetésre várva

A tizenöt éves keszthelyi kislányon nemrég egy nyakcsigolya-műtétet hajtottak végre Pécssett. A beavatkozás abban segít, hogy a fejét meg tudja tartani. Nagyobb javulás csak külföldön lehetséges kezeléstől várható.

Németh Georgina látszólag egészségesen jött a világra. A szülők akkor kezdtek aggódni, amikor a gyermek abba a korba ért, hogy már el kellett volna kezdenie járni.

- Voltunk Pécssett, Budapesten, Szegeden - sorolta az édesanya, Némethné Gáti Ildikó. A hévízi óvodában dadusként dolgozó anyuka Georginát három és fél éves korától kezdte óvodába hordani, munkába járva.

- Semmi egyéb kezelést nem tudtak javasolni az orvosok, mint a gyógytornát - így az édesanya. - Ezt azóta folytatjuk. Egy hónapja végezték el Pécssett azt a csontátültetési műtétet, ami által a nyak rögzül, s ez a légzési problémákon javít.

A betegség oka veleszületett izomsorvadás. Dr. Herczegfalvi Ágnes, budapesti klinikai főorvos Münchenben végeztette el azokat a genetikai laboratóriumi vizsgálatokat, amivel a kijuttatott vérmintából a kórismertetet pontosan felállították. A gyógymód tekintetében azonban ezzel sem lehetett előbbre jutni.

Georgina a Család Iskola nyolcadikos tanulója. A márciusi műtétje után már újra jár iskolába. A művészetoktatással is foglalkozó intézmény nemrég egy műsoros jótekonysági rendezvényt tartott a diáklány külföldi gyógykezelésének költségei javára. A szülők elhatározták: amennyiben kapnak elegendő anyagi segítséget, megpróbálkoznak az úgynevezett össejtbeültetéssel.

Egy budapesti alapítvány tette meg a család felé az első lépést, Georgina egyike volt annak a négy betegnek, akik javára nemrég jótekonysági árverést szerveztek a fővárosban.

- Bízunk az emberek segítőkészségében ugyanúgy, mint a kislányunk gyógyulásában. Tudom, sokan szorulnak sokak segítségére - tette hozzá az édesanya.

Georgina jó kedélyű kislány. Az előszobaasztalnál ülve pihen, édesanyja nem sokkal ottjártunk előtt hozta haza az iskolából. Egyiküknek sem könnyű az út, kevésbé a távolság, mint inkább a harmadik emeleti lakás lépcsőinek megjárása miatt.

A gyermeket látszólag cseppet sem zavarja a fejét körbeölelő, a vállon keresztül a felső testhez rögzített támasztó fémváz. Pedig súlyra sem könnyű eszköz az, amit a vékony csontú kislánynak viselnie kell. Az édesanya mutatja: a homlokpánt csavarjai már gennyes sebeket okoztak a fejbőrön. Várhatóan június végén kerülhet majd le róla a szerkezet.

- Napközben kevésbé zavar, inkább lefekvésnél. Nehezen tudok benne elaludni - mondja Georgina, s elárulja, hogy a helyi Közgazdasági Szakközépiskolában szeretné folytatni a tanulmányait.

Az édesanya hozzáteszi, hogy a kislány klinikai zárójelentései már Kijevben vannak. Annyit tudnak, hogy mintegy 2,5 milliós költséget kell állni.

Népszava

Munkaviszonyban minimálbért kaphatnak az otthoni ápolásért

Munkaviszonnyá nyilváníthatják a fogyatékkal élők otthoni ápolását, és az is elképzelhető, hogy az ápolási díjat a minimálbér összegéhez igazítják – tájékoztatta lapunkat Schranz Edit. A szociális tárca szóvivője hozzátette, az ezzel kapcsolatos javaslatot már elkészítette a tárca, és a szakmai egyeztetések is megkezdődtek. A pontos részletek azonban még nem ismertek, így arra sem tudott választ adni, mikortól lehet érvényben a változás.

Pordán Ákos, a Kézenfogva Alapítvány ügyvezetője viszont úgy látja, a jelenlegi gazdasági helyzetben nem sok esély van az emelésre, annak ugyanis jelentős költségvetési vonzata lenne. Kifejtette, hogy évek óta kifogásolják az érintett szülők, hogy a családban gondozott betege lényegesen kevesebbet fordít az állam, mint az intézetben élő fogyatékosokra. Évente mintegy egymillió forint állami normatív és különböző önkormányzati támogatást kapnak az ellátottakért az intézmények, míg az otthonukban ápolt fogyatékkal élők családtagjait havonta alig 30 ezer forint illeti meg. Az anyagi hátrány egész életükre kihat, mert bár az ápolási díjra jogosultság időtartama szolgálati időnek minősül, az alacsony összeg miatt idős korukban is csak a legalacsonyabb nyugdíjra számíthatnak a beteg gyermekükről egy életen át gondoskodó szülők – jegyezte meg Pordán Ákos.

Az ápolási díj havi bruttó összege jelenleg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 100 százaléka, jelenleg 27 130 forint, de ha az ápolt súlyosan fogyatékos, és fokozott ápolást igényel, vagy 18 év alatti, akkor 130 százalékát, vagyis 35 269 forintot kapnak a családtagok.

A magasabb összeg akkor jár, ha a beteg mások személyes segítségével nélkül nem képes étkezni, tisztálkodni, öltözködni, illemhelyet használni vagy lakáson belül – segédeszköz nélkül – közlekedni.

A korábbi szabállyal ellentétben január elsejétől abban az esetben is megkapják a családtagok a pénzt, ha négyórás munkát vállalnak, és gyermeküket legfeljebb öt órára nappali intézetbe adják.

HWSW.hu

Levetett vállalati PC-kre pályázhatnak a rászoruló szervezetek és magánszemélyek

A blackPanther Magyarország 2007-es év legnagyobb PC adományozási projektjét indítja el. A nagyvállalatoknál végzett bővítések, cserék során több száz vagy akár ezer olyan számítógép kerül leselejtezésre, ami másoknál még jó szolgálatot tehet, a blackPanther ezeket a gépeket szeretné karbantartás és felújítás után eljuttatni a rászorulóknak.

Az számítógépekre bármilyen oktatási intézmény, karitatív, non-profit szervezet, rászoruló mozgáskorlátozott, fogyatékkal élő avagy igényét nyomós indokkal alátámasztó személy pályázhat. Jelenleg 130 gépre lehet pályázni, de a szervezők várakozásai szerint az év során több ezer PC kerülhet új kezekbe. Az első gépek kiszállítása a nyár végén kezdődhet. A

pályázatok elbírálása rászorultság alapján történik és a készlet a nyertes pályázók között kerül felosztásra. A szervezetek többször is pályázhatnak, amennyiben az igényük az első alkalommal nem került kielégítésre.

A pályázóknak a kapcsolati adataik mellett be kell mutatniuk tevékenységüket, a meglevő gépparkjuk paramétereit, a használt szoftvereket, illetve az eddig felmerült informatikai problémáikat. A pályázóknak emellett meg kell jelölniük, hány gépre pályáznak és mire szeretnék azokat használni. A szervezők természetesen várják olyan vállalatok, vállalkozók és magánszemélyek jelentkezését is, akik támogatni tudják a programot.

hvg.hu

Miért jó a fogyatékos a munkahelyen?

Hogyan növelhetők a fogyatékkal élők esélyei, hogy biztonsággal helyezkedhessenek el a munkaerő-piacon? Milyen vállalati magatartás és stratégia szükséges ahhoz, hogy ők is beilleszkedhessenek a munkahelyi közegbe? Többek között ezekre a kérdésekre keresték a választ szakemberek és érdeklődők a Salva Vita Alapítvány esélyegyenlőségi fórumán.

A *diversity* (jelentése: sokféleség, sokszínűség) tulajdonképpen üzleti stratégia, amely arra irányul, hogy a hátrányos helyzetben lévő - ide tartoznak a megváltozott munkaképességű dolgozók is - munkájuk révén sikeresen részt vegyenek egy vállalat működésében. Mindez csak akkor valósulhat meg, ha a cég vezetősége támogatja azokat a programokat, képzéseket, amelyek a gyakorlatban is lehetővé teszik a diversity-stratégia kibontakozását - mondta Dobó Kitti, a Procter & Gamble cég képviselője, ismertette a vállalat esélyegyenlőségi törekvéseit.

A fogyatékkal élők életkörülményeinek javítása nálunk még gyerekcipőben jár, gondoljunk csak arra, hogy a legtöbb hazai közintézmény mozgáskorlátozottak számára nehezen - vagy egyáltalán nem - megközelíthető. Az Egyesült Királyságban ezzel szemben már beivódott a köztudatba ez a törekvés, hiszen minden harmadik szigetországi lakos fogyatékkal él, vagy kapcsolatban áll megváltozott munkaképességű emberrel.

Angliában számos nagyvállalat jól működő stratégiát épített ki arra vonatkozóan, hogyan segítsék a fogyatékkal élő munkavállalók elhelyezkedését, és tegyék elérhetővé számukra a mindennapi szolgáltatásokat. A legtöbb területen, így a bankszektorban, kereskedelemben, telekommunikációs szektorban a vezető cégeknél külön képzés indul a megváltozott munkaképességűekkel való bánásmód elsajátítására, amelynek része a többtucatnyi rendezvény, tréning, illetve szakkiadványok széles választéka - számolt be tapasztalatairól Rhiannon Shuter, a londoni székhelyű Employers' Forum on Disability szakértője.

„A törekvések célja, hogy egy olyan szemléletet, kultúrát honosítsunk meg, ahol a fogyatékkal élők - mozgáskorlátozottak, mentálisan sérült emberek, vagy azok, akiknek valamely érzékszervük sérült - produktívan, egy csapat teljesértékű tagjaiként dolgozhassanak, illetve beilleszkedhessenek környezetükbe - tette hozzá a szakértő. Ehhez tartozik az is, hogy a szigetországban a mozgássérültek gond nélkül megközelíthetik a közintézményeket és szolgáltató egységeket, illetve ezeken belül - például az éttermekben, bevásárlóközpontokban, hivatalokban - is eligazodnak (többek között hangjelzések, speciális jelzések, technikai felszerelések - rámpa, lift - segítik őket a tájékozódásban).

Az Employers' Forum on Disability Európában egyedülálló, munkáltatókat összefogó szervezet, amely információval, tanácsokkal segíti a piaci szereplőket. A Forumnak több mint 400 munkáltató tagja, elsősorban nagyvállalatok, amelyek összesen mintegy 2 millió embert foglalkoztatnak Nagy-Britanniában.

A Salva Vita Alapítvány a hazai törekvések egyik úttörője, amely a fogyatékkal élő emberek elhelyezkedését támogatja a nyílt munkaerő-piacon, elősegítve társadalmi esélyegyenlőségüket és integrációjukat.

[origo]

Széttárt kezekkel kellene beérniük a fogyatékosoknak

Dunát lehetne rekeszteni a fogyatékosoknak adott kormányzati ígéretekkel, de a sok szép vállalat mindig elsikkad valahogy. A politikusok kényszerpályára hivatkozva tárják szét a kezüket, de akad olyan minisztérium is, amely egész egyszerűen nem válaszol a témával kapcsolatos kérdésekre. Mit ígért a kormány a fogyatékosoknak és mi valósult meg belőle? Olvassa el az [origo] összeállítását munkalehetőségekről, utazásról, akadályokról!

"A fogyatékosággal élő emberek és gondozóik önálló, felelősségteljes emberek, akiknek nem gyámkodásra, hanem segítségre van szükségük ahhoz, hogy teljes emberi életét éljenek. Az elmúlt években már sok mindent tettünk annak érdekében, hogy a fogyatékkal élő emberek is teljes értékű életet élhessenek." (Új Magyarország kormányprogram, 2006)

Havi ötvenezer forint – ennyiből kell megélnie ma Magyarországon egy fogyatékos embernek, ha nem jogosult a rokkantnyugdíjra, mert nem tud - életkorától függően - 2-10 év munkaviszonyt igazolni. A jelenlegi szabályok szerint ugyanis legfeljebb 30 ezer forint rokkantsági járadékot kaphat, amihez súlyosan fogyatékos személyek esetén még - állapotuktól függően - 17 és 21 ezer forint közötti támogatás járul, míg a vakok járadéka havi 13 ezer forint. Ez még akkor is nagyon alacsony, ha valakinek nem kell gyógyszerre, gyógyászati segédeszközre költenie.

A kormányzati és pártígérek ellenére a fogyatékkal élők szervezetei elégedetlenek. "Nem lett semmi jobb, sőt, száz százalékkal rosszabb lett a helyzet" - véli Szakály József, a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége (MEOSZ) főtitkára, és hasonlóan vélekedik Gyene Piroska, az Értelmi Fogyatékosággal Élők és Segítőik Országos Szövetsége (ÉFOÉSZ) elnöke is, aki szerint "a fogyatékosok valahogy mindig utolsók a sorban".

A fogyatékosoknak járó támogatások ügyében valóban úgy tűnik, mintha megállt volna az idő: a lakások akadálymentesítésének támogatása például 1987 óta nem változott, húsz éve 150 ezer forint. Szakály szerint akkor még egy komplett fürdőszobát lehetett kialakítani, ma legfeljebb egy mosdókagylóra elegendő. Az 1997 óta változatlan, legfeljebb 300 ezer forintos gépjármű-beszerzési támogatásból (és a legalább 40 százalékos önrészből) pedig tíz éve még egy jó állapotú autót lehetett venni, míg ma csak egy 15 évesre elég.

Munka, napi 24 órában

"A fogyatékos családtag otthoni ápolásának társadalmi elismerése növelésének érdekében tovább kell fejleszteni az ápolási díj rendszerét (...) oly módon, hogy az érintettek élve választási szabadságukkal eldönthessék, hogy az ápolási díj összegének felhasználásával kinél, hogyan és milyen segítséget (gondozást, ápolást) vesznek igénybe." (Új Országos Fogyatékosügyi Program, 2006)

A legméltatlanabbnak jelenleg mind a fogyatékosok, mind az őket segítők az ápolási díj összegét tartják. Aki ugyanis főállásban (sőt, az év 365 napján, napi 24 órában) gondoz egy fogyatékos vagy súlyos beteg embert, a minimálnyugdíj összegét, jelenleg 27 ezer forintot kaphatja, amit még külön kérelemre - ha az ápolat súlyosan fogyatékos - ki lehet egészíteni 30 százalékkal, 35 ezer forintra.

A parlament egyszer már foglalkozott ezzel a kérdéssel, amikor 2005-ben az Értelmi Sérültek és Családjaik Jogvédő Egyesülete ötvenezer aláírást gyűjtött össze azért, hogy legalább a minimálbér szintjére emelkedjen az ápolási díj. A népi kezdeményezést az Országgyűlés körülbelül húsz percig tárgyalta, majd 78 igen szavazattal, 150 tartózkodással elutasította. A tartózkodó kormánypártok azzal indokolták a döntést, hogy szerintük ez a téma túl bonyolult ahhoz, hogy ilyen formában kezelni lehessen.

"Az állam kényszerpályán van" - magyarázta utólag a döntést az [origo]-nak Juhászné Lévai Katalin, a parlament esélyegyenlőségi és fogyatékosügyi albizottságának szocialista alelnöke, aki szerint hiába van meg a szándék a változtatásra, a költségvetési lehetőségek nem engedik. Az érdekvédők szerint azonban érthetetlen, hogy ha ugyanazt a fogyatékos személyt nem otthon, hanem egy intézetben ápolják, azért az állam évente 815 ezer forintos normatív támogatást fizet, vagyis havonta körülbelül a minimálbérnek megfelelő összeget.

Az ÉFOÉSZ-nek javaslata is van a rendszer átalakítására. Azt szeretnék, ha egységes lenne az ápolásra szorulóknak járó állami támogatás, és ez az összeg "menne az emberrel", vagyis ha intézetben él, az kapja meg, míg ha családban, akkor fizessék ki a hozzátartozóknak. Ez a megoldás Gyene szerint a várólisták helyett versenyt teremtené az intézmények közt, és a fogyatékosokat ápoló családoknak is érezhető segítség lenne. Juhászné azonban túlzásnak tartja az ötletet, szerinte nem lehet összehasonlítani egy intézmény költségeit egy családdal.

Inkább fizetnek

"A fogyatékkal élő emberekre irányuló figyelem nemcsak az akadálymentesítésről gondoskodást jelent. Mi az integrált munkahelyek kialakításának hívei vagyunk, de ha szükséges, védett munkahelyeket hozunk létre fogyatékkal élő társainknak." (Az MSZP választási programja, 2006)

A 2001-es népszámlálás adatai szerint Magyarországon 577 ezer ember él valamilyen fogyatékossgal, akiknek mindössze 9 százaléka dolgozott. Ez a helyzet Szakály József szerint 2005-ben tovább romlott, amikor 10 milliárd forintot vontak ki a megváltozott munkaképességűek alkalmazását támogató alapból (több mint 60 milliárdról körülbelül 50-re csökkentve), ami miatt a MEOSZ adatai szerint 10 ezer ember veszítette el az állását. A korlátozások miatt átlagosan tíz-tizenöt százalékkal csökkent az egy főre jutó támogatás.

A munkaügyi tárca akkor azzal indokolta a szigorítást, hogy a látszatfoglalkoztatást, vagyis a támogatással való visszaélést akarják kiszűrni, és csak másodsorban játszott szerepet a

költségvetési megszorítás. A MEOSZ főtitkára azonban azt mondja, ha valaki visszaélt a támogatással, azt felelősségre kell vonni, nem pedig az egész rendszert büntetni.

Szakály szerint a probléma gyökere igazából abban rejlik, hogy az állam túlságosan alacsony összeget szed be a fogyatékosokat nem alkalmazó cégektől. Azoknak a 20 főnél több embert alkalmazó vállalkozásoknak ugyanis, amelyek nem foglalkoztatnak legalább öt százalékban megváltozott munkaképességűeket, évente 132 ezer forintos rehabilitációs járulékot kell fizetniük dolgozóiként.

A befolyt összegből támogathatja aztán a költségvetés a fogyatékosok munkavállalását. A cégeknek azonban jelenleg inkább megéri ezt az összeget kifizetni, mint néhány fogyatékos embert felvenni. A helyzeten úgy lehetne érdemben változtatni - mondja Szakály -, ha a nyugati példákhoz hasonlóan az éves munkabér négy-ötszörösét kellene leróni, ha nem alkalmaznak sérült embereket.

"Egy, már több mint egy éve lejárt hat és fél éves határidő végső soron újabb öt, illetve nyolc évvel történő meghosszabbítása Sólyom László szerint aránytalan és méltatlan lenne, és jelentősen hátráltatná a fogyatékkal élők társadalmi integrációját." (A köztársasági elnöki hivatal közleménye, 2006. március 2.)

"Az egyik szemünk sírt, a másik nevetett" - értékelte Szakály József Sólyom László köztársasági elnök döntését, hogy megfontolásra visszaküldte a parlamentnek az esélyegyenlőségi törvény módosítását, amely az állami intézmények esetében 2010-ig, míg az önkormányzati épületek esetén 2013-ig tolta ki, a még 1998-ban meghatározott 2004-es határidőt.

Örültek ugyan annak, hogy az államfő emberi jogi kérdéssé emelte az akadálymentesítést, de az elnöki beavatkozás következményének tartják, hogy 2006-ban erre a célra szánt 800 millió forintnak csak a töredékét használták fel. A módosított törvény ugyanis kimondta, hogy az akadálymentesítéshez költségvetési forrásokat kell biztosítani, de amíg a jogszabály a parlament előtt volt, Szakály szerint egyáltalán nem írtak ki ilyen pályázatokat.

Pedig a munkavállalás nehézségeinél is komolyabb problémát jelent a fogyatékosok nagy része (valamint a nehezen mozgó idősök és a babakocsit toló kismamák) számára a közlekedés, hiszen egy lépcső gyakran leküzdhetetlen akadályt jelent. Hivatalos adatok szerint 2005-ben az önkormányzati épületeknek mindössze 13 százaléka, a minisztériumoknak pedig 60-70 százaléka volt akadálymentesített, míg a bíróságok 30 százalékát lehetett kerekesszékekkel is megközelíteni.

Lift helyett busz

"A közlekedési rendszereknek, továbbá a tömegközlekedési eszközöknek, utasforgalmi létesítményeknek - beleértve a jelző- és tájékoztató berendezéseket is - alkalmasnak kell lenniük a fogyatékos személy általi biztonságos igénybevételre." (1998. évi XXVI. törvény a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról)

Lifteket helyett alacsony padlós buszokkal segíti a BKV a mozgássérültek közlekedését - adta hírül április végén a közlekedési vállalat. A BKV ugyanis hiába ígérte meg, hogy a 2-es metró állomásainak felújításakor lifteket épít be, az arra elkülönített három- és félmilliárd forint elégtelennek bizonyult. A cég most úgy számol, négy megálló átalakítása tizenötmilliárd

forintba kerülne. (A 4-es metró állomásait már minden esetben lifttel együtt építik, így az akadálymentes lesz).

Nem a lift kimaradása volt azonban a metrófelújítás egyetlen, a fogyatékosok számára hátrányt okozó hiba. A felújított állomások közül csak a Blaha Lujza téren építették be - utólag - azokat a vakvezető csíknak nevezett bordás padlóelemeket, amelyek a vakok tájékozódását segítik. A BKV ígéretet tett arra, hogy hamarosan a többi állomáson is elhelyezik a csíkokat, és nyolc állomáson már üzembe is helyezte az Audió Tájékoztató Segédletnek nevezett rendszert, amely hangjelzéssel segíti a vakokat, hogy megtalálják a megfelelő irányú mozgólépcsőt.

A BKV adatai szerint egyébként a fővárosi járművek 20, a megállók 30, a járatok 27 százaléka alkalmas arra, hogy azokat a fogyatékkal élők, vagy más okból nehezen mozgók is használhassák. A MÁV-ot hiába kérdeztük, hogy a kocsik mekkora hányada alkalmas mozgáskorlátozott személyek szállítására, illetve tervezik-e ilyen járművek beszerzését, nem kaptunk választ.

Utazz, ha tudsz!

"Az az ön egyedi, szociális kérdése, hogy ki tud-e mellé fizetni annyit, amennyit, vagy sem." (Horváth Ágnes, az Egészségügyi Minisztérium államtitkára az RTL Klub, Házon kívül című műsorában, 2007. április 5.)

A járművek, peronok és állomásépületek akadály-mentesítésének hiánya miatt sokan vannak, akik nem képesek a tömegközlekedést használni. Ők idén, januárig utazási támogatást kaptak az egészségbiztosítól, amit benzinre is költhettek. A januárban hatályba lépett rendeletmódosítás értelmében azonban csak annyi támogatást fizetnek, amennyibe a busz vagy vonatjegy kerülne.

Ez azt jelenti, hogy egy iskoláskorú gyerek után csak a jegy árának 33 százalékát fizetik ki, míg egy 6 év alatti gyerek vagy egy 65 év feletti ember nem kap semmit, hiszen ők ingyen utazhatnak a tömegközlekedési eszközökön. A jogszabályalkotók azt azonban nem vették figyelembe, hogy a fogyatékosok közül sokan nem tudják igénybe venni ezt a kedvezményt, az egyéni közlekedés pedig jóval drágább, mint a busz vagy a vonat.

Az egészségügyi tárca csak szűkszavúan magyarázta a módosítást, mind az [origo]-nak, mind a miniszterhez kérdést intéző parlamenti képviselőknek. A válaszokból az derült ki, hogy a minisztérium szerint ezt a támogatást nem az Egészségbiztosítási Alapból kellene finanszírozni. A szociális tárcától úgy tudjuk, az Egészségügyi Minisztérium eredetileg teljesen meg akarta szüntetni a támogatást, az SZMM kérésre azonban csak csökkentette azt. Érdeklődésünkre, hogy hogyan kívánják pótolni ezt a támogatást, az oktatási, az egészségügyi és a szociális tárca is csak annyit közölt, folyamatban vannak az egyeztetések.

Van azonban olyan kérdés, amiről tárgyalni sem hajlandók a kormánypártok: a parlamenti többség például március 19-én nem vette tárgysorozatba azt a módosító indítványt, amely visszaállította volna a fogyatékosok gépjárműadó-mentességének korábbi formáját. Januártól ugyanis csak az után a jármű után nem kell fizetni, amely a fogyatékos személy vagy pedig a 18 év alatti fogyatékos gyermek szülei tulajdonában van.

A fogyatékosok többsége ugyanis - magyarázta az [origo]-nak a javaslatot benyújtó Tállai András fideszes képviselő - nem tud vezetni, az ő esetükben természetes lenne, hogy egy családtag kocsiját használják. A képviselő azt mondja, a gépjárműadó az önkormányzatok bevétele, az nem érinti a központi költségvetést, de a kormánypártok mégis leszavazták. Ezt többen is azzal magyarázták, hogy ezt a kérdést nem törvényi szinten kell szabályozni, hanem a helyi önkormányzatoknak kell adómentességet adniuk a rászorulóknak.

FigyelőNet

Fogyatékosok munkában: nehézkes a kommunikáció

Sokszor a kiválasztási szakemberek sem tudják, hogyan viszonyuljanak egy fogyatékoshoz. Ezért a legtöbben hibát hibára halmoznak, vagy éppen megsértődnek, ha nem veszik igénybe a felajánlott segítséget.

Magyarországon, amellet, hogy a legtöbb cég az akadálymentesítésre sem fordít kellő figyelmet, azon vállalatok száma is kevés, ahol szívesen alkalmaznak fogyatékos embereket. Nem sokkal jobb a helyzet az Európai Unióban sem, ahol csak minden harmadik fogyatékos dolgozik.

Éppen ezért fontos a munkáltatók figyelmét felhívni a fogyatékos emberek nyílt munkaerőpiaci foglalkoztatásának előnyeire. Egyrészt a cég megítélése pozitívabb lesz, ha elterjed róluk, hogy ott valóban megvalósul a munkahelyi sokszínűség és az esélyegyenlőség, másrészt a munkatársak is elfogadóbbak, toleránsabbak válnak a mássággal szemben.

Többféle támogatás

A munkáltatónak biztosítania kell a munkahelyi környezet, például a berendezések átalakítását annak érdekében, hogy a fogyatékos munkavállalók is ugyanúgy tudjanak dolgozni. A törvény szerint az átalakítással kapcsolatos költségek fedezésére támogatást is lehet igényelni a központi költségvetésből.

Az úgynevezett rehabilitációs foglalkoztatáshoz a munkáltató bér- és költségkompenzációs támogatást is igényelhet, előbbi akár a 100 százalékot is elérheti. A fogyatékos munkavállalók alkalmazásával pedig a munkáltató mentesülhet a rehabilitációs járulék fizetése alól, igaz, csak abban az esetben, ha a cég dolgozóinak legalább öt százaléka megváltozott munkaképességű.

Az állami támogatásokhoz 2007. július 1-jétől szükséges a munkáltató akkreditációja. Ez a tanúsítvány bizonyítja, hogy a foglalkoztatást a munkavállaló a szabályok betartása mellett, a munkavállaló meglévő képességeinek megfelelően biztosítja.

Hogy keressen a HR-es?

A toborzástól az elbocsátásig foglalja össze a hasznos tanácsokat a sérültek munkaerőpiaci integrációjával foglalkozó Salva Vita Alapítvány most megjelent kiadványa. Az alapítvány egyik szolgáltatása a támogatott foglalkoztatás, ennek során értelmi sérülteknek tartanak

felkészítő tanfolyamokat, elkísérik őket az interjúra, sőt jelen vannak a betanításon és az első munkaheteket is együtt töltik a munkavállalóval.

Célirányos toborzással kerül a legtöbb fogyatékos munkavállaló egy munkahelyre, azaz a cégvezetés tudatosan törekszik az esélyegyenlőségre. Ha nem így történik, sokszor a HR-es hirtelen szembesül azzal, hogy fogyatékos személy érkezik az állásinterjúra. Ez kínos szituációkat szülhet, mivel sokan nincsenek tisztában azzal, hogyan kell kommunikálni a fogyatékosokkal. Tilos például ránehezedni a kerekesszékre, vagy a mozgássérült feje fölött beszélgetni, míg egy látássérült akár meg is ijedhet, ha figyelmeztetés nélkül hozzáérünk, vagy megragadjuk a karját. Ha hallássérült ember érkezik az interjúra, a toborzást végző nem takarhatja el a száját, és minél artikuláltabban kell beszélnie.

Sok olyan apró dolog van, amellyel tudat alatt is meg lehet sérteni a fogyatékosokat. Ilyen például a kéretlen segítség. Az alapítvány munkatársai szerint fontos, hogy felajánljuk a segítségünket, de ne sértődjünk meg, ha nem fogadják el. Hiszen mindenki szeret minél önállóbbnak látszani. Még akkor is, ha esetleg kísérvével érkezik – ekkor sem szabad csak a másik személyhez beszélni. Sokan a szóhasználat vagy a túlzott személyeskedéssel is sértenek, gyakran tudat alatt is. A régóta meghonosodott kifejezések, mint a béna, a rokkant vagy a vak egy-egy társadalmilag kirekesztett csoportra utalnak.

Gondok a munkahelyen

Nem csak a szóhasználat nehezíti a fogyatékosok dolgát. Például lehet, hogy gondot okoz nekik eljutni az interjú helyszínére, megközelíteni a helyiséget, vagy nehezebben illeszkednek be, mint a nem fogyatékosok.

A többi dolgozót is fel kell készíteni az új munkavállaló érkezésére. Lehet, hogy a fogyatékosága miatt szükség lesz néhány munkafolyamat átszervezésére, arra azonban figyelni kell, hogy ez ne érintse hátrányosan a többieket. Ezért nem szabad kivételezni sem a fogyatékos munkavállalókkal, ha pedig mégis könnyített munkát, részmunkaidős beosztást kapnak, azt el kell magyarázni a többieknek is.